

EVALUAREA ȘI AUTOEVALUAREA ÎN PROCESUL DE PREDARE A LIMBII ENGLEZE CU OBIECTIVE SPECIFICE

Natalia BERZAN

Evaluarea este un proces complex și ambiguu, deoarece oamenii, în general, sunt persoane subiective, fiind influențați de o serie de factori. Experiența personală deseori ne influențează jucându-ne festa în procesul de luare a deciziilor. „Este puțin probabilă proiectarea unei mai bune realități educaționale în condițiile absenței unui demers teoretic adecvat, centrat pe problematica studierii, de o manieră integrativă, a autoevaluării și evaluării didactice”, susține dr. conf Cristian Stan.

Evaluarea presupune luarea deciziei bazată pe anumiți factori pe care putem să-i clasificăm în două categorii mari: obiectivi și subiectivi. Factorii obiectivi țin de pregătirea generală a studenților, de abilitățile și capacitățile lor, de prezența lor în fața noastră. Uneori, ei se prezintă bine, alteori nu, dar noi încercăm din răspuțeri să reducem influența factorilor subiectivi și să fim cât mai obiectivi posibil. Dar evaluarea este un proces anevoios care are multe dominante, dar și ambiguități. Momentul personal este o realitate și ar fi bine să conștientizăm și să recunoaștem acest fapt. Cuantificarea rezultatelor are multe aspecte, precum: gradul de dificultate al sarcinei puse în fața studentului, timpul pe care studentul trebuie să-l cheltuiască pentru a realiza sarcina propusă, instrumentele folosite în cercetarea sa, analiza rezultatelor obținute (ele pot fi prezentate sub formă de grafice, diagrame,

rapoarte, analize, sondaje, esee etc.), schimbarea pe care o va aduce această cercetare în modul său de gândire și în viața sa, autoevaluarea studentului.

Din experiența personală, pot să confirm că studenții nu știu să se aprecieze la justa lor valoare, fiind tentați atât să se supraaprecieze, cât și să se subaprecieze. Consider că este foarte important nu numai să apreciem adecvat lucrarea studentului. Dar și să-i formăm acest profil, această capacitate de autoevaluare, și să o transformăm în deprindere.

„Demersul autoevaluativ al elevului și evaluarea didactică realizată de către profesor constituie, la nivelul procesului de învățământ, elemente aflate într-o complexă relație de interdeterminare. Abordarea lor izolată sau ignorarea uneia dintre aceste două componente poate induce erori interpretative majore”, menționează dr. conf. Cristian Stan. Autoevaluarea corectă îl va ajuta pe student atât în viitorul său profesional, cât și în cel personal. Atât supraaprecierea, cât și subaprecierea vor acționa ca frâne în dezvoltarea sa ca tânăr specialist și poate chiar ca familist. Aici, în acest punct, evaluatorul are sarcina să-i explice studentului cât mai clar criteriile de evaluare, în general, și ale sarcinii date. Este datoria noastră nu numai să explicăm, dar și să ne asigurăm că am fost pe deplin înțeleși. Tragedia multor tineri este lipsa unei autoaprecieri în viața lor, ei deseori caută în profesor răspunsul la această întrebare. Ei încearcă să se regăsească în evaluarea noastră, având de multe ori un alt subtext: „Spune-mi tu, cine sunt eu? Cum mă vezi?”.

Având în vedere acest moment, trebuie permanent să subliniem faptul că nu punem notă studentului, ci lucrării sale, și să-l ajutăm pe student să facă o distincție clară între evaluarea unei persoane întregi și a unei lucrări, care sunt două lucruri total diferite. Evaluarea greșită ne poate costa scump pe noi și pe copiii noștri.

Sarcina principală a profesorului este să-l ajute pe student să-și descopere și să-și manifeste potențialul său creativ și inovativ. Și sarcina de lucru întocmită cu grijă de către profesor îi va da studentului posibilitatea să-l manifeste la maxim. Prin potențialul său creativ, omul se aseamănă cu Dumnezeu, care este creatorul lumii întregi. Inhibarea potențialului creativ și inovativ al studentului duce la disfuncții nu numai la nivel psihic, dar și la cel fizic, de exemplu: dureri de cap, insomnii, sentimentul de inutilitate etc. Mai mult decât atât, aceasta poate lipsi omenirea de marile descoperiri în toate domeniile științei și capodopere în cel artistic.

Combinarea sarcinilor didactice cu elemente de cercetare este o artă și solicită la maxim competențele, cunoștințele și abilitățile profesorului. Fără o curiozitate științifică a profesorului, acest lucru nu va putea fi realizat. Dragostea față de studenți, îmbinată cu o exigență rezonabilă, va fi o oportunitate excelentă pentru profesor în crearea sarcinilor de lucru în cadrul

orelor de curs și seminare. În acest caz, vom evita, cu siguranță, plictiseala și oboseala atât la student, cât și la profesor.

Cercetarea și inovarea este o componentă foarte importantă în pregătirea studentului pentru activitatea sa profesională. Dar pregătirea studentului pentru activitatea sa profesională este un imperativ în ziua de astăzi, când tehnologiile se dezvoltă vertiginos. Cerințele pieței de muncă se schimbă foarte repede și datoria noastră, ca adevărate cadre didactice, este să-i pregătim pe studenți nu doar pentru cerințele care sunt astăzi pe piața de muncă, ci și pentru cele de viitor.

Referințe:

1. ROȘCA, Ion, GHILIC-MICU, Bogdan, STOICA, Marian. *Informatica, societatea informațională, e-serviciile*. București: Ed. Economică, 2006, p.13.
2. JAMESON, J., FERRELL, G., KELLY, J., WALKER, S., RYAN, M. Building trust and shared knowledge in communities of e-learning practice: collaborative leadership in the JISC eLISA and CAMEL lifelong learning projects. In: *British Journal of Educational Technology*. London, 2006, vol. 37, no. 6 949–967, p. 31.
3. STAN, Cristian. *Teoria evaluării didactice*, 2001. <http://ru.scribd.com/doc/27120980/Teoria-Si-Metodologia-Evaluarii>